

Publicerad 2007-01-17 13:53 av Jessica Ewa

Tiden läker våra sår

Katharsis

Jag använder dig min älskling. Du är min renaste tröst.
Spritsa mina mungipor med din rädsla. Och slicka mina
höfter när du vill skrika. Fallet är hårt när man faller ensam.
Tillsammans kan vi måla våren svart. Och vältra oss i
saknaden som klibbar mot vår sårskavda hud.
Låt sanden slipa alla sekundärbehov.
Tills vi är ingenting
men allt
är
vi.
Du är
min ordlösa saga
och jag din drottning utan krona.
Vårt sakrament är salufört så låt vår serenad
av vilsenhet få eka i sin tomma final. Och bestänka de
händer som knutits i kamp. För kärlek. Låt mig badda dina
sår med cyanid och vässa dina tänder med min nagelfil.

Jag använder dig min älskling. Du är min renaste tröst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jessica Ewa med Poeter.se id #5382 innehar upphovsrätten